

90. møde.

Onsdag den 28. april kl. 11.15.

Formanden:

Fra medlem af folketinget *K. B. Andersen* har jeg modtaget meddelelse om, at han som følge af midlertidig udsendelse i offentligt hverv ikke regelmæssigt vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv fra og med den 6. maj samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Fra medlem af folketinget *Hans Bjerregaard*, der har haft orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 30. april atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Parnings*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

Forhandling om ministeren for kulturelle anlæggers redegørelse af 6. april 1976 om revision af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed.

(Redegørelse nr. V. Redegørelsen givet 6/4 76).

Formanden:

Taletiden er som fastsat i forretningsordenen 15 minutter for ordførere og 5 minutter for andre medlemmer.

Ole Espersen (S):

Der er jo mange forslag til ændringer i reglerne om Danmarks radio for tiden. Jeg tror, disse mange forslag har mange forskellige motiver. Nogle ønsker ændringer, fordi de ikke kan lide Danmarks radio, nogle ønsker ændringer, fordi de mener, at vore medarbejderes frihed er for stor, fordi de mener, at der forekommer provokerende udsendelser, fordi de mener, at det hele ikke er så underholdende, som det burde være. Andre ønsker ændringer ikke af disse grun-

de, men fordi de føler, at Danmarks radio er en værdifuld institution, som i øjeblikket er ude i vanskeligheder, fordi de føler, at denne vigtige kulturfaktor, som Danmarks radio er, bør sikres fortsat at kunne være en sådan værdifuld kulturfaktor.

Fra socialdemokratiets side ønsker vi også ændringer, men vore ændringer er baseret i de sidste motiver og ikke i de første. Vi mener, at Danmarks radios betydning og funktion skal ses i forhold til vores samlede kulturliv. Vi bør anskue de penge, de ressourcer, der bruges på Danmarks radios virksomhed, i forhold til det, der bruges på de øvrige kulturtilbud i vores samfund, og når vi gør det, må vi konstatere, at der i øjeblikket anvendes næsten lige så meget på radio og fjernsyn, som der bruges på andre kulturpolitiske aktiviteter. Når vi ser det i forhold til, at mange er betænkelige ved, at radio og fjernsyn måske kan være det modsatte af noget aktiverende, kan være noget, der pacificerer folk for meget, så må vi passe på, at vi ikke ligesom sørger for, at det kun bliver den passive seende og hørende rolle hos os selv, som vi understøtter. Derfor må vi sikre, at der kulturpolitisk gives tilbud også om andet end blot at se og lytte, når vi har lejlighed til det. Derfor bør det samlede beløb, som Danmark bruger på kultur og oplysning — og herunder altså licenspengene — anskues samlet, og en urimelig stor part bør ikke tildeles de elektroniske medier.

Dette nævner jeg, fordi det selvfølgelig får betydning, når vi diskuterer en ny tv-kanal. En ny dansk tv-kanal ved siden af den, vi har, og på nogenlunde ligelige konkurrencevilkår med den, vi har, er simpelt hen utænkeligt i de første år. Det vil koste flere hundrede millioner kroner om året i anlæg og drift, og det er der i forhold til kulturministeriets samlede budget ikke nogen rimelighed i foreløbig.

Derfor må de løsninger, som vi må tage i betragtning, og som vi må arbejde efter, være mindre omfattende, mindre kostbare løsninger. Dér kommer nordisk samarbejde naturligvis ind med en meget stor prioritet. Det er klart, at de mange betænkninger, der er udarbejdet om de nordiske muligheder, bør undersøges meget grundigt og bør være grundlaget for udarbejdelsen af nye tilbud til danske seere. Gør vi det på den måde i